

**FAKTA
OM
LINJEGODS-
STREIKEN**

Hvitbok

**utgitt av
Streikekomiteen
Linjegods**

BAKGRUNNEN FOR STREIKEN

Fredag 23. april gikk ca. 80 gods-ekspeiditører samt noen truck-førere og sjåførere ved Linjagodsterminalen på Alnabru i Oslo til streik. Vedtak om streik ble fattet samme dag med 76 mot 1 stemme. Kravet som vi gikk til streik på, er 800 kr. i lønnsøkning pr. måned i form av en bonus eller særavtale.

Bakgrunnen for streiken er vår stilling som lavtlønnsgruppe. Faktisk hører vi til blant de dårligst lønte innenfor vår bransje. I dag er begynnerlønna for voksne arbeidere på Alnabru-terminalen i Oslo ca. 43.000 kr. i året. Mange ungdommer som jobber ved terminalen, tjener langt mindre.

I tillegg til den lave lønna kommer dårlige arbeidsforhold i form av tungt og trekkfullt arbeid, høyt tempo og konstant underbemanning. Godsekspeiditørene jobber dels i et uoppvarmet og trekkfullt godshus, dels ute i glisne jernbanevogner. Dette fører til mye fravær og sjukdom. Lønna og arbeidsforholdene gjør at mange slutter etter kort tid, og Linjegods har store problemer med å skaffe ny arbeidskraft. Terminalen har derfor aldri hatt full bemanning.

På et klubbmøte i høst ble det vedtatt krav om 30 % lønnsøkning ved årets tariffoppgjør. Dette ville bringe oss opp i ei årslønn på

ca. 56.000, noe som er ei rimelig lønn for det arbeidet vi utfører.

De lokale tariff-forhandlingene med Linjegods, hvor klubben på Alnabru stilte med to forhandlere, resulterte i et anbefalt forslag på kr. 1,74 pr. time, noe som utgjør ca. 8 % lønnsøkning. Våre to forhandlere gikk mot dette forhandlingsresultatet, som ville gi oss ei årslønn på ca. 46–47.000 kr., og altså ligger 9–10.000 kroner under vårt krav ved tariffoppgjøret.

FORHANDLINGS MØTET OG PROTOKOLLEN

Den 21. april ble forhandlingsutvalget innkalt til møte med representanter for ledelsen i Linjegods.

Etter at streiken brøt ut, har massemedia, med Linjegodsledelsen som kilde, gjentatte ganger hevdet at det på dette forhandlingsmøtet ble oppnådd enighet om å anbefale videre forhandlinger om klubbens lønnskrav. I og med streiken, blir det påstått, har arbeiderne gått mot en protokoll som deres eget valgte

HVA SKJEDDE FØR STREIKEN?

Den 12. april ble resultatet av tariffoppgjøret drøftet på et klubbmøte. Etter diskusjon ble det fattet et enstemmig vedtak om at resultatet ved tariff-forhandlingene ikke var tilfredsstillende, og det var klart at samtlige tilstedeværende ville stemme nei ved uravstemningen. Videre ble det enstemmig fattet vedtak om å kreve lokale forhandlinger med Linjegods om en særavtale eller bonus. Kravet ble satt til 800 kroner pr. måned i tillegg til resultatet ved årets tariffoppgjør. Dette var innenfor rammen av vårt opprinnelige krav på 30 %. Det ble dessuten valgt et forhandlingsutvalg på fire personer, som i et brev dagen etter presenterte klubbens krav for bedriftsledelsen.

forhandlingsutvalg skal ha skrevet under på, og forhandlingsutvalget skal angivelig selv ha gått i spissen for å bryte med sin egen protokolltekst.

Dette er påstander som er direkte løgnaktige, og som har hatt som hensikt å spre forvirring for å sette streiken i vanry.

Som protokollen fra møtet selv klart sier, fant bedriften «ikke å kunne drøfte kravet om et generelt tillegg, og viste til de nettopp avsluttede lønnsforhandlingene som hadde resultert i et anbefalt forslag».

Realiteten i protokollteksten på dette punktet er at bedriftsledelsen overhodet ikke ville gå inn på klubbens kronekrav. De kom ikke med noe tilbud, og avviste kravet blankt. Videre er det klart at formuleringen «anbefalt forslag» ikke viser til Linjegodsarbeiderne ved Alnabru eller deres forhandlere ved tariff-forhandlingene. Etter denne blanke avvisningen av klubbens kronekrav kom en flere timer lang diskusjon om arbeids- og opplæringsforholdene ved Alnabru, samt bonussystemet. Disse diskusjonene hadde

ingenting med klubbens lønnskrav å gjøre.

Bedriften presenterte under denne diskusjonen opplegg til et »fadder-system» for nyansatte, oppnevning av gruppeformenn, vognansvarlige m.m., som ville premiere enkelte med litt høyere lønn, uten at bedriften ville gå inn på denne. Forhandlingsutvalget pekte på at dette var »tryne-tillegg» som ville splitte arbeiderne og at det ikke hadde noe med lønnsøkning å gjøre.

Bedriftens opplegg for et nytt bonus-system gikk ut på å forandre den faste bonusen på kr. 100 pr. måned, som gjaldt for Alnabru inn til 1. april, til et akkord-system. Dette ble avvist fordi det ikke hadde noe med almen lønnsøkning å gjøre.

Det er den siste delen av protokollen som er opphavet til de feilaktige påstandene om at forhandlingsutvalget skal ha anbefalt videre forhandlinger om 800-kronerskravet. De tre siste avsnittene lyder slik:

»Partene mente at tillitsmennene burde delta i drøftelser om bonus-systemer og evt. andre arbeidsordninger og bedriften foreslo et møte om dette i uke 18.

Forhandlingsutvalget ville foreleg-

ge slik arbeidsform for klubben. Forslag til særavtaler bygget på bonus- og/eller andre tilleggsetelser forutsettes å foreligge innen 1.6. d.å.»

Møtet det her er snakk om, ble under forhandlingene klart presisert som et arbeidsmøte for en arbeidsgruppe som bedriften foreslo opprettet, ikke som et nytt forhandlingsmøte. Det står da heller ikke forhandlingsmøte i protokollen. Bedriftsledelsen derimot, har i pressa framstilt dette møtet som et nytt forhandlingsmøte om 800-kroners-

kravet. Dette påstås nå, men det var det ikke snakk om på selve forhandlingsmøtet 21. april. Da var det bare snakk om et arbeidsmøte som skulle fortsette diskusjonen om bedriftens forslag til »fadder-system», m.m., samt akkord-forslaget.

Dessuten har forhandlingsutvalget ikke anbefalt noe som helst. Det står i protokollen at »bedriften foreslo», og »Forhandlingsutvalget ville forelegge slik arbeidsform for klubben». Dette ble gjort, og arbeiderne svarte med å vedta streik.

STREIKE- BRYTERIET

Tre dager etter at streiken brøt ut, mandag 24. april, ble det kjent at Linjegods var iferd med å flytte virksomheten ved Alnabru-terminalen til en tidligere Linjegods-terminal i Østensjøvn. i Oslo. Denne terminalen ble opprinnelig nedlagt ved åpningen av Alnabru 2. januar. En del av kontorpersonalet på Alnabru var blitt pålagt å ta over jobben til godsekspeditørene som var i streik, og stod nå for et stortilt streikebryteri.

Streikebryteriet ble behandlet på et streikemøte samme dag. Det ble raskt enighet om å forsvare arbeidsplassene som var i streik og ta et oppgjør med streikebryteriet.

Dagen etter stilte nærmere 30 streikevakter opp ved streikebryter-terminalen og blokkerte porten. Blokaden var effektiv og varte til ut på ettermiddagen. Svært mange av sjåførene som måtte gjøre vende-reis, uttrykte sympati for streiken

og tok avstand fra kontorpersonalets streikebryteri.

I pressa har denne blokaden blitt framstilt som okkupasjon av en fremmed arbeidsplass. Ingenting kan være mer feilaktig! Her er det snakk om en nedlagt terminal som blir gjenåpnet under en streik og hvor kontorpersonalet utfører nøyaktig det samme arbeidet som de godsekspeditørene som er i streik. Hvis ikke dette er streikebryteri, hva er da streikebryteri?

POLITIAKSJONENE MOT STREIKEVAKTENE.

Ut på ettermiddagen under blokaden ankom etterhvert tilsammen ca. 20 politimenn. De tok oppstilling og ga streikevaktene 5 min. til å fjerne seg frivillig. Dette skjedde ikke, og 3 min. etter var 14 av streikevaktene arrestert under stor brutalitet fra politiets side. Streikevaktene gjorde selv bare passiv motstand.

Dette grove overgrepet mot streikevaktene gjorde oss ennå mer innbitt på å forsvare streiken og arbeidsplassene våre. Dagen etter stilte ca. 20 streikevakter opp på ny, og portene inn til terminalen ble igjen blokert. Samtidig hadde fagorganiserte som arbeidet kveldsskift, endel studenter og andre som støttet vår streik stilt opp *ved siden av porten* til protestdemonstrasjon mot politiovergrepet dagen før, og mot streikebryteriet.

Klokka 13.30 samme dag ankom ca. 80 politifolk, 4 politihester og en del politihunder, og etter en kort varsel, som streikevaktene ignorerte, ble ca. 40 arrestert, blant disse en rekke av våre egne streikevakter. Politiet gikk meget brutalt fram, og flere ble skadet.

I pressa har dette blitt framstilt som om det var studenter som hadde møtt opp og overtatt streikevaktens jobb. Dette er tvers igjennom feilaktig. Det var bare godsekspeditører i streik som tok seg av streikevakt-jobben og som blokkerte terminalen. Demonstrantene stilte seg imidlertid, på *oppfordring fra streikevaktene*, mellom dem og politiet da det ble gitt ordre til et nytt voldsangrep. Dette ser vi på som en solidarisk handling.

Formannen i Transportarbeiderforbundet, som godsekspeditørene på Alnabru er medlemmer av, har i pressa forsvart politiets inngripen og arrestasjon av streikevakter. Vi ser dette som et dolkestikk i ryggen mot oss som er i streik og ber om andre fagorganisertes støtte mot politiovergrepene. Det er en provokasjon mot hele arbeiderbevegelsen at politi settes inn mot streikende arbeidere som forsvarer streikeretten mot streikebryteri. Dette skjedde også mot Norgasarbeiderne i 1970. Vi må gå helt tilbake til »Menstad-slaget» i 1931 for å finne en direkte parallell. Slike overgrep må fagbevegelsen ikke tåle! Kort etter politiets aksjon mottok vi en støtteerklæring og protest mot politivold og streikebryteri fra 120 tilitsmenn over hele landet.

FØRST POLITIOVERGREP – SÅ LØNNINGSNEKT OG ARBEIDSRETT:

Politiovergrepet har ikke blitt det siste desperate trekket Linjegods har grepet til for å knekke streiken vår. Lønningene våre for tida før streiken brøt ut, er blitt stoppet og nektes utlevert. De holdes tilbake i påvente av et mulig erstatningskrav,

sier Linjegods. Vi ser dette som simpelt tyveri og en ny provokasjon. Men dette forsøket på å sulte oss ut vil ikke lykkes.

Den 11. mai er vi stevnet for Arbeidsretten. Streiken skal dømmes ulovlig. Vår holdning til Arbeidsretten er at den ikke er opprettet for å tjene arbeidsfolk, og slett ikke arbeidsfolk i streik! Vi mener at streiken vår er rettferdig og riktig uansett hva denne domstolen kommer fram til, og har på streikemøte vedtatt å avvise dom i Arbeidsretten. Er det noe som burde ha vært ulovlig i denne saken, er det den sultelønna Linjegods mener vi skal leve på!

HAR VI AVVIST VÅR EGEN FORENING?

I deler av pressa har vi blitt framstilt nærmest som organisasjonsfiendtlige. Bl.a. heter det at vi skal ha avvist kontakt med vår egen forening. Dette har ingenting med sannheten å gjøre! På klubbmøtet hvor streik ble vedtatt, ble vår egen foreningsformann oppringt og meddelt resultatet. Han ba om å få komme på møtet, men siden streik da allerede var vedtatt, ble denne anmodningen avslått. Derimot ble foreningsformannen, Arne Hermansen i Oslo Transportarbeiderforening, invitert av Streikekomiteen til vårt streikemøte 30. april. Han var til stede nærmere en time, gjorde klart at han ikke støttet våre lønnskrav, og anbefalte oss å ta opp igjen arbeidet for å forsøke nye forhandlinger. Vårt svar til dette var følgende: Vi har forsøkt forhandlingsveien. Nå er det opp til Linjegods å komme med et tilbud. Får vi 800 kroner, som er vårt krav, er vi tilbake på jobben dagen etter!

KAMPEN KAN BLI LANGVARIG! STØTT OSS!

Støtte sendes til:

Streikekomiteen/Linjegods,
Boks 976 Sentrum, Oslo 1.

Postgiro: 2 27 48 76.

Bankgiro: 6001. 33. 32889.

Streikekomiteen/Linjegods.

Hittil har Linjegods ikke gjort mine til å vike en tomme, og vi har organisert oss for å klare langvarig kamp. Linjegods har vist at de vil bruke alle midler for å knekke oss. Vi har bare oss selv å stole på, samt

den støtten vi får fra andre fagorganiserte og alle andre som vil støtte vår rettferdige kamp. Vi oppfordrer til solidaritet, og ber om støtte – politisk, økonomisk og moralsk.